

GONIEC KRAKOWSKI 3 Mk.

Redakcja i Administracja: Kraków, ul. Dunajewskiego Nr. 7,
Telefon Nr. 2502. P. K. O. Nr. 140.011.

Biuro miastowe administracji: Karmelicka 16, Telefon Nr. 2036

Prenumerata w Krakowie: miesięcznie Mk 82.— Z odnośnieniem do domu oraz na prowincyi miesięcznie Mk 90.— Rękopisów Redakcja nie zwraca.

Nr. 13. — Rok IV.

Kraków, piątek 14 stycznia 1921.

Redaktor naczelny: Józef Rączkowski.

Kiedyż nareszcie?

Kraków, 13 stycznia.

Jeden z wybitnych publicystów zagranicznych bawił niedawno w Polsce. Pobyt jego trwał kilka tygodni; miał więc dość czasu i sposobności, aby rozejrzeć się w naszych stosunkach. Piszący te słowa zetknął się z cudzoziemcem w chwili, gdy już opuszczał nasz kraj. Wywiązała się krótka rozmowa na temat wewnętrznego i zewnętrznego położenia Polski. W czasie tej pogadanki wyrzekł ów publicysta bardzo ciekawe i charakterystyczne słowa:

„Nie chcę krytykować.— mówił on — ale przecież muszę uczynić jedną uwagę. Macie fatalną służbę dyplomatyczną.“

„Skąd te refleksje?“

„Przyjechałem do Polski przygotowany na wszystko najgorsze. U siebie w ojczyźnie słyszałem o was same niekorzystne informacje. Wasza opinia publiczna, nasz świat polityczny wyobraża sobie Polskę, jako państwo znajdujące się w zupełnym chaosie i rozstroju, a przytem — czy też pomimo to — jako kraj ogarnięty wprost szaleństwem zaborczego imperyalizmu. Tymczasem i jedno i drugie jest mylnie. Wasza organizacja wykazuje wiele braków, przechodzi ona jeszcze ciągle chorobę „zabkowania“, ale tragicznie sytuacja pod tym względem nie przedstawia się. Co się zaś tyczy waszej zaborczości, to istotnie jest to już legenda z tysiąca i jednej nocy. Zetknąłem się z waszemi sferami rządzącymi, waszymi politykami, z reprezentantami różnych sfer społeczeństwa i zawsze spotykałem się z zadziwiającym umiarem żądań. Na miejscu też zoryentowałem się dopiero jak wyglądają narodowe i gospodarcze stosunki na tych waszych ziemiach kresowych, które słusznie dla siebie reklamujecie, a co do których nasza opinia uważa, że są one wam obce i że wszelkie próby ich uzyskania (względnie zatrzymania) są właśnie imperyalizmem. Nie, jest to naprawdę ciężką winą waszej dyplomacji, że na Polskę patrzymy dotąd przez czeskie, litewskie, rosyjskie, a nawet niemieckie szkiełka.“

W parę dni potem zetknął się znowu autortych uwag z pewnym znanym politykiem polskim. Mówiło się o doniosłym wypadku z dziedzińskiej polityki zagranicznej.

„Jak Pan wyobraża sobie krok naszego sojusznika? Co jest jego przyczyną, czego się po nim możemy spodziewać i jak należy się zachować?“

„Cały sęk w tem, odparł nasz interlokutor, że nie mamy dobrych informacji. Nasze przedstawicielstwo milczy, albo też przesyła niewystarczające sprawozdania. Ah! ta nasza dyplomacja.“

Przytoczone przed chwilą dwa urywki rozmów oświetlają jasnym światłem całą bezwartościowość polskiej służby zagranicznej. Reprezentanci nasi w najważniejszych ośrodkach polityki międzynarodowej nie potrafili dotąd w większości wypadków przeciwdziałać fałszywym wieściom, szerzonym przez naszych wrogów, nie zaznajomili naszych sąsiadów i sprzymierzonych z istotnym stanem rzeczy w Polsce i z charakterem naszych żądań. Nie nawiązali oni żadnej łączności z opinią społeczeństwa, wśród których działają; są tam zupełnie obcy i izolowani.

Ów brak stosunków z opinią i mały spryt dyplomatyczny sprawia też, że rząd nasz nie jest należycie informowany o nastrojach zagranicy odnośnie do nas, a nawet o istotnych zamiarach i poglądach sprzymierzonych rządów.

Temu skandalowi czas wreszcie położyć kres. Jeżeli gdzie trzeba zastosować tak częste u nas w użyciu słowo: „reorganizacja“, to przede wszystkim w obsadzie naszych placówek dyplomatycznych i w systemie ich urzędowania. Nowi ludzie przyjąć muszą, ludzie posiadający zmysł orientacyjny, zdolność środowiska i krew w żyłach.

Decydujące czynniki z ulicy Miodowej muszą też zapełnić — i to dziś, a nie jutro — fatalną lukę w Londynie. Nie sposób, aby Polska była pozbawioną reprezentacji w miejscu, gdzie zapadają najważniejsze decyzje. Społeczeństwo nasze nie może zrozumieć dlaczego dotąd stanowisko posła w Londynie nie jest obsadzone. Wita ono z radością każdą wiadomość, zapowiadającą decyzję w tej mierze a z przykrem zdziwieniem każde dementi (ostatnie mamy do zanotowania dziś).

Domagając się natychmiastowej, gruntownej reorganizacji wspominamy też o przykrych wypadkach lekkomyślnego szafowania groszem publicznym przez niektórych naszych reprezentan-

tów zagranicą i o gorszącym nieraz trybie życia wielu niższych funkcjonariuszy polskich poselstw. Z tem trzeba także skończyć!

Pan minister Sapięha musi zdobyć się na energię. Kraj żąda stanowczej akcyi i uzdrowienia stosunków. Nie wolno dłużej tolerować (coż dopiero wspomagać!) jednostek nieudolnych, mało wartościowych, czy nawet takich, jak głośny hr. Sobański, które swój urząd uważają za rodowy „przywilej“, a państwo za dojną krowę.

Wszelkie zaniedbania władarza z ul. Miodowej mogą zupełnie podkopać zaufanie do jego własnych zdolności i dobrych chęci. L. R.

Dymisya ministra sprawiedliwości?

Warszawa (East Express). „Naród“ zamieszcza pogłoskę o oczekiwanej dymisji ministra sprawiedliwości, p. Stanisława Nowodworskiego. „Naród“ wymienia jako jego domniemanego następcę p. Stefana Urbanowicza, szefa sekcji bezpieczeństwa publicznego.

Nie będzie trzeciego wiceministra handlu.

Warszawa (Tel. M.) Kolportowana tutaj wiado-

mość o zamierzonym utworzeniu trzeciego podsekretaryatu stanu w ministerstwie przemysłu i handlu nieznalazła potwierdzenia w sferach rządzących. Tak samo nieścisłymi okazują się informacje o mającym nastąpić wyjeździe wiceministra spraw zagranicznych Dąbrowskiego do Moskwy dla zorganizowania powrotu jeńców do kraju.

Prasa francuska o podróży Nacz. Państwa do Paryża.

O rewizję traktatu z Trianon?

Warszawa (tel. M.). W „Petit Journal“ pojawiła się półurzędowa informacja francuska, wyjaśniająca, że odwiedziny Piłsudskiego w Paryżu będą aktem zwykłej wdzięczności i oznaką dobrych, przyjacielskich stosunków między obu rządami. Mimo tej enuncjacji paryskiej w prasie lewicowej panuje niepokój. Między innymi dziennik „Rappel“, organ radykalnej masoneryi, sądzi, że wizyta została odroczone, aby dać szefom koalicyjnym całkowitą swobodę do zbadania kwestyi, które wizyta wywołała, a więc sprawy wschodnich granic Polski, Galicyi Wschodniej, Wilna i Śląska Górnego. „Rappel“

wnioskuje, że odwiedziny Naczelnika Państwa będą miały znacznie donioślejsze znaczenie, niż zwykły akt kurtuazji. Podczas rozmów, które Piłsudski i Sapięha tu będą prowadzili, mowa będzie niewątpliwie o rozwiązaniu problemów, które interesują nie tylko Polskę, ale są podstawą polityki wschodniej Ententy.

Wiadomości osobiste z Paryża opowiadają według wspomnianego dziennika, że Piłsudski zamierza starać się u rządu francuskiego o rewizję traktatu z Trianon i zażądać wspólnej granicy między Polską a Węgrami.

Rokowania o pożyczkę amerykańską dla Polski

Warszawa (tel. M.). Z Berlina donoszą: Tutajsza „Boersen Zeitung“ ogłasza, że wedle radio, otrzymanego z Nowego Jorku, zaczęły się

tam pertraktacje pomiędzy rządem polskim a amerykańskim w sprawie pożyczki polskiej w Ameryce.

Grunta budowlane dla miast.

Warszawa (tel. M.). Ministerstwo rolnictwa przygotowuje obecnie projekt ustawy w sprawie przekazania miastom gruntów, podlegających ustawie o wykonaniu reformy rolnej, a położonych obok miast. Grunta te będą służyć do budowy nowych mieszkań i założenia parków dla

dzieci i t. d. Stosunek prawny miast wobec właścicieli gruntów budowlanych w powyższy sposób uzyskanych od państwa oprze się na podstawie wieczystej dzierżawy. Wykonawcą ustawy będzie główny urząd ziemski.

Przesilenie gabinetowe w Litwie Środkowej.

Wilno (East Express). Ostatnie posiedzenie tymczasowej komisji Litwy Środkowej poświęcone było sprawie przesilenia. Po ustąpieniu dyrektorów departamentów Engla i Janikowskiego, pozostały nieobsadzone 4 departamenty: 1) skarbu, 2) pracy i opieki społecznej, 3) spraw wewnętrznych, 4) oświaty. Dnia 10 stycznia na ręce gen. Żeligowskiego złożony podanie o dymisję dyrektor przemysłu i handlu, inżynier Teofil Szopa. Na posiedzeniu tymczasowej komisji rządzącej odczytano podanie Szopy, oraz jego wniosek, proponujący złożenie dymisji przez wszystkich członków komisji tymczasowej, w celu utworzenia gabinetu ściśle fachowego. Dyrektor departamentu spraw zagranicznych, Jerzy Iwanowski, również zgłosił dymisję w toku dyskusji nad wnioskiem. Dyskusja nie doprowadziła do żadnych pozytywnych wyników. We dług pogłoski, krążących w kołach politycznych

gen. Żeligowski skłania się do utworzenia komisji o charakterze fachowym.

Wilno (East Express). W związku z przesileniem w tymczasowej komisji rządzącej Litwy Środkowej omawiane są bezpartyjne kandydatury przyszłych dyrektorów departamentów projektowanego gabinetu fachowego.

O dalszych rokowaniach polsko-litewskich nic nie wiadomo.

Warszawa (Tel. M.) Sferę miarodajne informują, że do tej pory nie wiadomo czy delegacja Litwy kowieńskiej przybędzie do Warszawy celem dalszego przeprowadzenia rokowań w sprawach gospodarczo-politycznych z rządem polskim.

Komisja Ligi Narodów w Wilnie.

Warszawa (tel. M.). Z Wilna donoszą, że przy była tam komisja kontrolująca Ligę Narodów.

Przed rozstrzygającą walką o Śląsk Górny.

Kłamstwa niemieckie o „powstaniu polskim”.

Warszawa (tel. M.). Prasa niemiecka rozsiewa systematycznie tendencyjne plotki o zamierzonych jakoby nowych przygotowaniach do powstania na Górnym Śląsku. Upór, z jakim plotki te o powstaniu są rozsiewane, wskazuje, że chodzi tutaj o jakąś akcję planową. Ostatnia „Vossische Zeitung” powołując się na informacje z kół przemysłowych, pisze, że pogłoski o powstaniu polskim przybierają od kilku dni poważny charakter. „Vossische Zeitung” twierdzi, jakoby po zaniechaniu kroków wojennych na Wschodzie gromadzone na granicy Śląska oddziały wojska polskiego, które ma wkroczyć na terytorium plebiscytowe po wybuchu powstania. Naturalnie, że wszystkie te doniesienia są zupełnie bezpodstawne.

Niemcy prawią o swoich „krzywdach”.

Berlin (East Express). Niemcy usiłują odwrócić uwagę od gwałtów, których dokonywują sami na Górnym Śląsku. W tym celu rozsiewane są systematycznie pogłoski o zamierzonym jakoby powstaniu polskim na Górnym Śląsku. Z właściwą sobie bezceremonialnością Niemcy mają odwagę skarżyć się nawet na swoje „krzywdy”. Delegacja pokojowa niemiecka przedstawiła świeżo konferencji ambasadorów w Paryżu notę w sprawie owych „krzywd”. Notę zakomunikowano równocześnie rządowi angielskiemu i włoskiemu. Treść jej jest następująca: W nocy z dnia 4 bm. rząd niemiecki zawiadomił pokrótko o zamieszkach, jakie wydarzyły się na terytorium plebiscytowym na Górnym Śląsku. Rząd niemiecki ma przedstawiać następująco szczegóły o stanie rzeczy, który staje się coraz bardziej nie-

znośny: Niema dnia aby nie wydarzyły się napady zbrojne. Bandy rabusiów dobrze uzbrojonych grasują w pobliżu granicy polskiej, budząc zaniepokojenie wśród ludności. Policjanci stosują terror polityczny we wszelkich rozniciach. Zebrania niemieckie są rozpędzane zapomocą granatów ręcznych (!) Zamachy na życie działaczy politycznych i rozruchy przybierają rozmiary niespotykane dotąd w historii narodów cywilizowanych (!) Statystyka przestępstw przeciwko porządkowi publicznemu ustalona przez policję katowicką, wskazuje na olbrzymi wzrost przestępstw od czasu przybycia na Śląsk komisji międzysojuszniczej. Liczba morderstw powiększyła się o 80%. Liczba napadów zbrojnych o 24%. Wobec powyższego należy przedsięwziąć kroki przeciwko temu nieznosnemu stanowi z największą stanowczością i możliwym pośpiechem. W zakończeniu nota mówi o położeniu w okolicach leżących przy granicy polskiej i o łatwości przekroczenia tejże. Rząd niemiecki domaga się ścisłego zamknięcia granicy od południa i wschodu i zastosowania praw wojennych przeciwko rabusiom i mordercom.

Dyskusja w niemieckim parlamencie

(PAT). Berlin, 12 stycznia.

Posiedzenie komisji spraw zagranicznych odbyło się w obecności kanclerza i ministra spraw zagranicznych. Omawiano ostatnio wymienione noty z koalicją, w szczególności zaś kwestję Górnego Śląska. Obrady były poufne. Między stronnictwami panowała zgodność co do tego, że stosunki obecne na Górnym Śląsku i ogłoszony niedawno regulamin plebiscytowy powinien być omówiony na plenarnym posiedzeniu Reichstagu.

Rzekome rozbrojenie Niemiec.

Warszawa (tel. M.). Z Berlina donoszą: Komisja do spraw rozbrojenia ogłosiła dane, dotyczące ilości broni, oddanej państwu sprzymierzonym przez Niemcy. Do dnia 10 stycznia wydały Niemcy 932 działa i miotacze min, 180.067 karabinów maszynowych, 2 miliony 31 tysięcy karabinów zwykłych, 78.325 rewolwerów i pistoletów, 85 tysięcy 515 granatów, oraz 46 milionów 241 tysięcy 895 naboju.

Jeżeli Niemcy, którzy mieli zapasy broni dla kilkunastu milionów ludzi, aż do ostatniej chwili wojny światowej, oddali tylko tak znikome ilości broni i amunicji, to o rozbrojeniu ich nie można poważnie mówić. Nic też dziwnego, że Francja domaga się stanowczo, ażeby rozbrojenie Niemiec stało się nareszcie rzeczywistością, a nie fikcyjnym. — U. R. „Goniec Krakowski”.

Nowa wersja o celach podróży Churchilla do Paryża.

Warszawa (tel. M.). Z Paryża donoszą, że przy był tam angielski minister wojny Churchill. — Z tego powodu „Chicago Tribune” i prasa amerykańska donosi, jakoby przyjazd Churchilla miał na celu omówienie z rządem francuskim planów wspólnej interwencji wraz z Niemcami w Rosji.

Ludendorff także przeciw bolszewikom.

Warszawa (Tel. M.). Generał Ludendorff przesłał rządowi angielskiemu i francuskiemu memoriał, który porusza sprawę niebezpieczeństwa bolszewickiego i kreśli plan zorganizowania wspólnej akcji międzynarodowej przeciw bolszewikom.

Ruch powstańczy przeciw bolszewikom.

Lwów (tel. wł.). Walki powstańców z bolszewikami na Ukrainie przybierają olbrzymie rozmiary. Centralny rząd sowiecki nie jest w stanie zorientować się, co, gdzie i kiedy się stało, gdyż nie ma odpowiednich połączeń sprawozdawczych, a porozumienie się przez kuryerów jest niemożliwe, albowiem powstańcy wylapują ich i mordują. Ostatnie doniesienia dzienników kijowskich podają, że bolszewicy utracili z pod swego wpływu Ekaterynosławszczyznę, Chersońskie i Poltawszczyznę.

nosi z Paryża, że na polecenie rządu francuskiego aresztowano w Konstantynopolu generała Chwaszczewa za agitację przeciw Wranglowi i pod zarzutem, że chciał usunąć Wrangla i zająć jego miejsce. Zarzucił on Wranglowi, że poddał Krym, broniąc go 5 korpusami, podczas gdy Chwaszczewtrzymał się przez rok, mając jeden korpus. Chwaszczewa umieszczono w obozie na Gallipoli.

Obrady posłów konstytuancy rosyjskiej.

Paryż (PAT) Ag. Hav. Obrady posłów konstytuancy rosyjskiej trwają w dalszym ciągu w atmosferze spokojnej, ponieważ we wszystkich sprawach natury zasadniczej panuje zupełna jedność między stronnictwami. Wszyscy posłowie, nie wyłączając Milukowa, porzucili myśl jakiegokolwiek interwencji zagranicznej przeciwko władzy sowieckiej. Zarówno socjaliści, jak i kadeeci są zdania, że upadek bolszewizmu powinien być dokonany własnymi siłami narodu rosyjskiego.

Konferencja deputowanych konstytuancy rosyjskiej uchwaliła, że wszelkie umowy, zawarte z rządem sowieckim, będą w przyszłości unieważnione.

Zamach na Lenina.

32 nfiar w zabitych i rannych. — Sprawcy zamachu umknęli.

Helsingfors (East Express). W Moskwie podczas ostatniego kongresu sowieckiego rzucono

pomimo przedawziętych przez władze ostrożności, bombę na ulicy, przez którą miał przeje-

źdzać autemobilem Lenin. Zginęło na miejscu 6 żołnierzy oraz 6 przechodniów. Około 20 osób rannych. Sprawcom zamachu udało się uciec. Władze bolszewickie dokonały szeregu aresztowań.

Joffe proponuje odwołanie oficerów łącznikowych.

Warszawa (Tel. M.) Joffe wystosował na ręce Dąbskiego notę, w której oświadcza, że ponieważ instytucja oficerów łącznikowych w chwili obecnej całkowicie wypełniła swoje zadanie, proponuje odwołanie oficerów łącznikowych ze wszystkich sztabów dywizji armii.

Powrót Krasina do Rosji.

Bruksela. (PAT) Wedle doniesień dzienników belgijskich uda się Krasin przez Belgię i Niemcy do Rosji. Otrzymał on od rządu belgijskiego pozwolenie na przejazd pod warunkiem, że się wstrzyma od wszelkiej propagandy bolszewickiej.

Wielki pożar w Petersburgu.

Helsingfors (East Express) Według wiadomości z Petersburga ulica Fontanka była widownią wielkiego pożaru. Spalił się olbrzymi gmach, w którym mieściło się kilka dzienników komunistycznych jak „Izwietija”, „Gierewieńskaja Gazeta” i „Krasnaja Gazeta”. Pożar ugaszono dopiero na trzeci dzień po wszczęciu akcji ratowniczej.

Republika białoruska.

Ryga. (PAT. Radio). W najbliższych dniach oczekiwana jest z Moskwy deklaracja, uznająca sowiecką republikę białoruską. Do republiki tej włączone będą Smoleńsk i Witebsk z obwodami. Republika białoruska ma się przyłączyć do Rosji sowieckiej jako państwo związkowe.

Wyjazd delegacji polskiej do Moskwy.

Warszawa (PAT) Dzienniki donoszą: Pod przewodnictwem wiceministra Stanisława Dąbrowskiego przy współudziale p. Dziubińskiej i p. Zaleskiego wyjedzie w drugiej połowie bież. miesiąca do Moskwy delegacja w sprawie powrotu jeńców i zakładników.

Posiedzenie komisji budżetowej.

Warszawa (Tel. M.) Komisja skarbowo budżetowa została zwołana na posiedzenie na dzień 15 bm. Na porządku dziennym znajduje się referat p. Kędziora o budżecie ministerstwa robót publicznych.

hr. A. Tarnowski nie otrzyma żadnej misji.

Warszawa (Tel. M.) Ministerium spraw zagranicznych przeczy informacji podanej przez dzienniki o powierzeniu hr. Adamowi Tarnowskiemu jakiegokolwiek misji w Londynie.

Ustalenie granicy polsko-niemieckiej w Grudziądzkim.

Gdańsk (PAT). Dzienniki tutejsze donoszą o ostatecznym ustaleniu granicy polsko-niemieckiej w powiecie Ostrudzki. Ewakuacja miejscowości, przyznanych Polsce, względnie Niemcom, nastąpi dnia 15 stycznia b. m.

Apropizacja górników.

Warszawa. (PAT) Ministerstwo spraw wewnętrznych/komunikacji na podstawie raportu policji państwowej, delegowanej do Tczewa w celu eskortowania transportów zboża dla Zagłębia, że transport złożony z 41 wagonów zboża opuścił Tczew i znajduje się w drodze do Zagłębia.

Gdańsk. (PAT) Wczoraj wysłano z portu tutejszego do Sosnowca 33 wagony żyta i jeden wagon maki.

Dla rodzin po inwalidach.

Warszawa. (PAT) Komisja inwalidzka odbyła szczegółową dyskusję nad projektem ustawy inwalidzkiej, opracowanym przez podkomisję a dotyczącym zaopatrzenia rodzin po poległych rodzicach i zmarłych inwalidach. Przyjęte artykuły przewidują zaopatrzenie żon, waow, sierot, rodziców oraz rodzeństwa, o nie zmarły wniem był im zapewnienie utrzymania. Dalszy referat poruczonego posłowi Meisnerowi.

Ruch pocztowy z Poczniem.

Warszawa. (PAT) 15 stycznia wprowadza się wzajemny ruch poczkowy między była dzielnicą pruską a innymi dzielnicami Polski. Najwyższa waga poszczególnych paczki nie może przekraczać 10 kg a wartość podana 10.000 mk.

